

NOVERIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »
Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I N.º 44
Sóller 3 de Noviembre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

Una promesa

Na Francisqueta era es meu amò, se meva vida, se meva ditxa y tot cuant volgueu, pero un dia me passà un pás amb élla, que no he tengut ganas de tornarle mirá de cara.

Es es cás, que jo cada vespre anave a caseva a festetjá amb élla, y un dia que no mo pensava me digué qu'es vespre no podiam festetjá, pues havia feta sa promesa, no se a quina santa, de anarsen a resá cada vespre de les set fins a las nou a una Igesi d'allà prop.

Jo mo vaitx creure, pero sentia dins s'ànima no podé xerrá may amb élla pues si era es demeti havia de fé es diná, si era es mitx dia havia d'escurá, y es vespre tenia que fé sa promesa.

Amb aquest intermedi se corregué sa veu de qué per devora uns jardins públics, hey sortian fantasmas amb sa nit. Tothom tremolava, y ningú gosava acostarse per aquells contorns.

Jo y s'ompare de s'atlota, qu'erem es dos mes valents d'es poble (malament no m'estiga bé es dirho), acordarem aná a aclarí aquest misteri y un vespre mos ni anarem ben resolta a agafa sas fantasmas.

Arribam allà y mos veim que per mitx des jardí sortian dues bubotes altas. S'ompare de s'atlota me diu:

—Tú n'agafas una y jo s'altra.

Mos hi acostam, y cuant no so esperaven els s'investim a s'instanc crític que se daven una besada, y ¡oh banyeta verdal mos trobarem qu'un era un capitá de cavallería, y s'altra. . . . sa meva atlota.

S'ompare se quedá embembat, y dirijintse a sa fia li digué:

—¡Catalina! ¿que fás aquí?

Y élla sense penserhi li contestá:

—Vés qu'he de fé, una promesa.

PEP NOY

Alegoria d'els morts

POESIA NUMÉRICA

Una vegade 3 sas 3
varen sorti retji 2
y des 3 ni havian 2
que només feyan desas 3
No coneixian sas lle 3
ni sabian pintá un 1
y lo milló es que tots 3
no se davan per ning 1
Eran es mes xerra 2
y no xerraven res 9
y feyant tant de re 9
que tengueren un de 9
Un dia va essé pre 6
qu'es públic tant bonda 2
protestás des retji 2
que prenien ets acuer 2
d'un modo tan inde 6

Un qu'estava allà pre 100
s'enfedá tant de seg 1
que va dí jo no con 100
qu'es Consistori ning 1
prenguí pes número 100
o siga pes lloc com 1

N.º URBANO.

TOTAS IGUALS

No's que siga d'aquells tenorios arriscats qu'es primé dia de conversá amb una dona ja li demanen besades y se prenen llibertats conyugals, no; feya un afny que festetjava, na Beleta y may m'havía traspasat, may li havia demanat res que tengué motius per negarme, pero diumenge no me vaitx pore contení, no vaitx poré agontá aquella plática amorosa sense demanarli una besadeta; si heu confés, vaitx tení sa flaqueza de no pore agontá més y li vaix demaná una besade ¡domés unal!

Pero na Beleta, pura, casta, inocenta, amb un arranque de dignidat virtuosa negá sa meva petició y per castic a sa meva extralimitació m'enjegá, me digué qu'era massa honrada per consenti qu'un estrumbol com jo (paraulas textuales) entelás es miray de sa seva honradés.

Súplicas, juraments ni llgrimas bastaren por ferli revocá sa seva sentenci. ¡m'enjegá per a sempre!

Han passats dos dias des que na Beleta m'enjegá. Sa meva desesperació no té limites; he perduda sas ganas de menjá y me peseitx pes camp plorant s'amó perduda. Per dins es piná veitx alguna qu'alre pareya de novios que juntament amb part de sa seva famili, fan bromas y rivan.

Aixó me desespera doblement per s'entrega que me donan y per fojé de tals escenas m'intern dins lo més espés d'aquell piná. Enmitx d'aquell solitari lloc domés si sent es cant alegre des ausells y es renou fúnebre des pins. Més enfora veitx una pareya amorosa molt junta... se donan besades ¡Oh qu'es de trista sa felicitat eterna! Pens en na Beleta que m'entregá per haverli demenat una besada. Més.. ¡que veitx! es é lla, si élla, na Beleta que dona besades a D. Toni, a nes senyó que viu veinat de caseva ¡Oh virtut aparenta virtut! ¡Qué son de molts es que dús enganats!

BOURAN.

GOLFERIA

Una conversa sentida sense volerle escoltá entre un pollo jovensá y una jove presumida.

No dubtis si jo t'estim y com vols que to digue ara? pero no te vol munpara perque diu qu'ets un xerrim. ¡Veten pronte! ¡Fuitx d'aquí! ¡Allarguet! ¡Feu per favó!...
—Catalina es meu amó per tú sempre he de petí; t'estim que mes un suplissi, sense tú no puc passá.
—Pues jo no hem puc arreglá. ¡Per favó vesten Simplissi! Ets un golfo, un tarambana, munpare sempre mo diu.
—Tompare de mi s'en riu, se creu qu'estic mort de gana.
—Bonjesús treime d'apuros ¿com ten niries mostel?
—Catalina... dam sinc duros y no hem tornas veure es pel.

FRAY FA

Es mal pagadó de Manacó

¿Que no coneixeu en Miquel Gayá (a) Garba, es mal pagadó de Manacó, es tie mes tio qu'hey ha dins el mon y es nostro ex-corresponsal? ¿No vos recorda que ja l'avisarem de que si no mos pagave ses trenta sis pesetas justas, que mos devía de quant era es nostro corresponsal sa ploguda sería grossa? Idó tanta de pó li fé aquest avís, que ni mos ha enviat ses trenta sis pesetas, ni una carteta amb quatre mots de lletre.

Mos digueren s'altre dia, qu'era un jugadó gros pero lo que noltros deim es que no venen es set duros y una peseta que mos deu, y que si no mos ne deu més es perque no li enviarem més números.

Noltros per avuy no li deim res més pero si cualcú de voltros va per allá y les vos dona teniu en conta que son trenta sis pesetas, justas y cabals, pero mirau si les vos entrega sevillanas, perque noltros no las atmetrem.

¡Ay Garba! ¡Le mos has feta com en Perreta! Pero t'avisam que si de qui catorse días no mos has enviat es dobbés será farest, y llevó te ferem lo que fé en Camiolas que perque l'amo no el pagava l'agafá, li devellá es calsons y li pegá tres baticuls.

Y per avuy finis.

Cosas serias

A nes darré número del «Sóller» he vist uns *vuits y nous* firmats per «Jo Mateix» lo cual es una acomulació de injurias y calumnias sense cap ni peus.

¡Ja'hu val amb aquesta colla de colboradós del «Sóller»!

Primé s'alsá el senyó «Clar y Llampant» el cual después de pocs articles se fé pó de s'arruixada que comensava y des susto se morí, que Deu el perdoni. Después s'alsá el senyó Feliu que resultá essé tant covart com en Clar y Llampant; *los mismos perros...*

Y per últim mos surt en «Jo Mateix» escriguent a la correguda y tirant sátiras que fan llástima y plorera, dignas sols des despreci, pues noltros som masse conformes per admetre polémica amb un *cualquiera*. Sas águilas no s'entretenen casant moscas.

Per aixó desprecij tal polémica y en lloc d'aixó escriuré arguménts de películas. Vataquí es primé:

Era un homo que duenyo d'una regulará cantidad de dobbés possá un comers, pero com l'homo no havia nascut per comerciant prest va vé acabat es dobbés y es crédito y tant empipats tenia ets acreadós qu'aquets s'apoderaren de tot lo que tenia es deudó y sen ho dugueren a sas Casas de la Vila y aquí acaba sa primera part.

Sa segona part resultá essé qu'es comerciant quebrat está desesperat perque té un acreadó qu'el persegueix continuamente per cobrá una crescuda suma que li ha fiada per una casa que té es comerciant, pero aquest *vivo*, considerant que li prendán sa casa perque no té dobbés per pagá es deutas crida una jermana seva y li fa acte de venut de sa casa que tenia per fianza y fuitx á Franse deixant s'acreedó desesperat y es poble comentant sa seua es...tucia.

Y així acaba sa película.

UN BUEN ENTENDEDOR

Nota: En quant a lo que diu en «Jo Mateix» des deute, li suplic que m'ho diga

clá perque jo no recort deurerli rés més qu'es remey que me doná per dormirme o siga el «Sóller».

Y en cuant a lo que diu que no tenc való de firmarme li tenc que dí que si éll hagues tengut es való civic de firmarse jo hagués fet dos dobbés de lo meteix, apesá de que es qui me coneixen me renyerian per haverme rebeixat a s'estrem de prestá atenció a lo que no sen mereix.

Y basta aixó com a mostra.

UN BUEN ENTENDEDOR

De sa Regió

Suplicam a tots aquells Corresponsals que no han saldat es producte de sa venta des tercé trimestre, que se posin al corrent de pago perque divenres qui vé devés las quatre de se dematinada han de dá un infant a donya Llessinta, se nostra colboradora, y necessitarem molts de dobbés per pagá es gastos des neixement.

Y a pesa qu'heu digam es molt veritat de que necessitam dobbés.

De MANACÓ

Para los días 15 y 16 del corriente anunciaban con grandes carteles los empresarios del «Centro Variedades» el debut de la tan aplaudida canzonetista Stella Margarita y para más reclama añadieron el titulo de canzonetista el de coupletista.

La noche del debut aunque el principio de la función estaba señalada a las 8 en punto, eran las 8 y media y aún no se daban señales de empezar, por lo que el público promovió una bronca algo más que regular dirigida a los empresarios.

Se levantó el telón y después de algunas canciones de Stella Margarita el público aplaudió su trabajo, pero creyéndose engañado en lo del titulo de coupletista recaudó la bronca a los empresarios por lo que se sintió molestado un grande señor el cual dando pruebas de su grado de cultura llamó un guardia municipal y le amenazó con hacerle despojar del uniforme si volvía a oír ningún grifo.

¡Olé la inopotencia de tal señor....or....or!

Los municipales temiendo perder la paga que reporta el uniforme amonestaron el público de las galerías *olvidando* de hacerlo al de las butacas.

¡Claro, como que eran señores y a esos no se les puede amonestar aunque metan doble ruido!

Al día siguiente impusieron multas a un señor....feudal, cosa injusta ya que los únicos merecedores a tal eran los empresarios por haber faltado a lo anunciado.

«Estamos señor Alcade? ¿Comprendes pueblo, lo que vale el caciquismo de un rico señor?»

«¡Hora es ya de despertar del letargo en que yacemos!»

UN MANACORENSE

De BINASALEM

Es día de San Crespi a nes carré des Sol hey hagué una brega algo mayáscula entre dues dones, y una d'aquestas guinavet en má pareixia que havia de treure ets uys a s'altra.

—¡Ja saps tú—deya una—sa vida que feyas amb aquell d'allá dalt!

—¡Y tú! ¡y tú! amb aquell qu'el sen dugueren a fora perque sofris sa condena que li imposaren. ¡Qué feres! ¡Qué! ¡ja heu saps que venia pes figueral y té y éll entraveu es cafiso!»

Y seguiren diguentsé impropieris propis de tal clase de gent.

A nes qu'avisam molt, es a nes seus respectius homos

de que teneñ unas dones
que son lo més traïdorras
y fan cosas no molt bonas
propis de mermuladores.

UN QU'EN MENJA

***

A sa sortida de sa jent de sa sebetaria molts d'atlotas apenas han tocat es corn, ja li han estret a corrensos a sa fàbrica d'en Rasca a fé vetlada componguent figues, y tanta vía volen fé, qu'unas van escapades, altres fent es gambirot, no faltantni cualcuna qu'anant al trot mostran mes amunt que ses pantorrillas fent obrí unas pipellias grossíssimas a nes joves per veure si els se veuen es.....primé senyal que las trobaren.

Recordam a nes pares d'aquestas atlotas, que las tenguin més atenció, pues apesá d'essé una immoralitat no es massa honrós per ella ni pes seus pares.

També ni há que des dobbés que guanyan pegan penxadas de bunyols amb molta mel. Los recordám que «qui menja dels.....»

UN QU'HEU HA TOCAT EN SO DIT

De FELANITX

Es felanitxés tenen tota sa seva atenció a demunt ses eleccions. ¿Qui gonyerá? ¿Es lliberals o es conservadós?

Si es conservadós perdan so tendrán per ben merescut pues si haguessen fet cumplí ses ordenansas municipals, y haguessen fet aná pes seu terreno a D. Mateu Rosselló, secretari, serían altres cinc centas.

Pero com que no sab em quin guanyará donc volta a sa medalla, y dic, que també potsé perdin es lliberals, apesá que ja hey están avesats.

¿¿¿Qui gonyará???

D'ALARÓ

A Consey alaroneras van a dú botifarróns, osos, carn o bé potons, duguent unas grans paneras, demostrantsé sas vayveras amb tot es renou que fan pues de beyes un axám, pareixen tals madonetas, y sobretot ses veyetas que resant mal de cap fan.

Gran Iglesi pocs perdóns va cantant una d'aquellas que ja me dú sas sistellas plenas de botifarróns, y entre mils murmuracions sentirem una jovenete qu'apesá d'essé guapeta com ses altres cante y crida: qu'estima sa seua vida just perqu'ella es sa atloteta.....

Y ara els se deman a totas

a sas guapas y toreras
y a ses de care de botas
que no siguin renoveras.

UN NATURAL

De BUÑOLA

Tant com s'acostan ses eleccions aumentan et ánimos de derrotá sa *padrina* perqu'es poble ja está cansat de esse governat a s'antojo d'un cacique que té sas mans massa baubas per agontá tals riendas.

Es vots se compren sense regatetjá, haventsé donat es cás que de sa promesa d'un sol vot n'han donat un porc de setse arrovas.

Molt porcs deuen assé, o molt de porcs deven teni es qui ofereixen tal *porcada*.

De SANT LLORENS

Teniu dins es poble, llorensins, un homo que vos honra, un homo que vos dona fum y no llum, un homo, en fin que mereix que li fassin una estatua, y pes si cualque escultó vol anticipá un modelo ferem sa descripció de sa seva *estampa*.

Es un homo no molt alt, magre, lleitx, seyas grossas, coló moreno, cabeis grisos y tayats a la romana, peus un poc tirats a sas botigas, sap firmá (no sé si sap lletji) té és nas un poc afavorit. S'estatua podri está formada de sa sigüent manera:

Aquest homo que dona fum, fet tament com l'hem descrit, amb una corona pes cap que diga: «*Jefe de los idoneos*»; voltat a éll hey poren posá una *trompa* un *vos* y un *Zorrilla* que son es seus *compiches* de *trust*. Aferrat a éll una nora seva, vestida de negra volguent dí qu'es viuda, y un poc entora una fia seva qu'estará plorant per demostrá es disgust que té perque s'ompare prefereix més sa nora qu'ella. Es pedestal va a gust de s'escultó mentres no olvidí de posá es sigüent rotul:

Aquesto era un *Salvador*
con su *trust* de lo más ruín,
que en vez de *salvar*, el fin
resultó el *sepultador*,
del pueblo San-Lorenzin.

Y per final, voltant aquest grupo es de completa necessitat posá unas barreras de ferro molt espessas, pues tant de mal han fet a nes poble aquest «*Salvador y Compañía*» qu'es meteix poble en dos días heuria espenyat a pedradas aquest grupo escultoric.

UN SEMI ARQUITECTO

De PORRERAS

Lo qu'es per Porreras mos passan uns fets novelescos.

Nada menos aquests día sen ha descubert un de grossissim y així com es molt llarc l'heurem de contá amb dues parts.

PRIMERA PART

Vivia no fá massa temps a n'aquest poble una dona molt cap buit que tenia s'homo a América. Lo sert va sé que s' homo li enviá 900 duros gonyats a forsa de suá, perque los posás a un recó, y élla heu fé tan bé que comensá a gastá a té qui té, y cuant just ní quedaven uns 200 s'entregá s'homo d'América.

Un día s'homo li demená conta des 900 duros y después de haverley demanat mes de vint pics en tregué en net que just ní quedaven 200.

Aquell homo cuant se veu amb so seu capital perdut, fuitx a Palma amb s'idea de torná parti a América.

Aqui acaba sa primera part, La setmana qui vé vos contarem sa segona, y sebreu lo que passá a n'aquell homo a Palma y es final de s'histori,

De ESPORLAS

Es dissapte a vespre de las Verges verem dins una casa d'un recó de sa plassa que uns cuants senyorets y senyoretas s'entretenian jugant a jocs iniantis pero amb una familiaritat y confiansa que mos fé teni dubtas si hey havia algo més qu'expansió amigable.

Cansats de jugá y de.... jugá es mencionats senyorets s'armaren de trompas de canya y anavan fent serenatas burlescas sense comprende que mentres ells anavan fent renou y burla hey havia uns cuants joves que derrera élls anaven cantant:

Tant metja com potecari
com tot homo de carrera
si no's un estrefolari
no s'espassa se juguera
d'escandalosa manera.

Segona xerrimade:

Aquella sogra tant dormidora que diguerem fá unas cuantas setmanas, li caigué tant tort que li publicassen sas faltas, que cuant lletji EN XERRIM se posá furiosa y fent comparsa amb una fia seua y una jermana anavan moguent un escándol y fent de cans de bou lladrant insultaren un jove que sense teni part ni causa a s' escrit de marras el consideravan autó d' éll,

Ja'hu val amb aquestas sogras repe-
lencas! ¡Probres des qui protestan de sor-
ti a n'EN XERRIM!

Tots aquests que les sap greu
qu'EN XERRIM les doni brou,
que no moguin mes renou
que si no ¡Reviva neu!
es xerra no cansa massa
y pes qui es tascó mos pitxa
per no volé prende tassa
llevó tendrán tassa y mítxa.

EN MANETA

XERRIMADES

Sa nit des dissapte a vespre se fé un
robo a nes «Centro Ciclista», consistent
amb uns 200 duros y segóns s'afirma
s'autó es en Jordi Beya de Biniaraix a
n'el cual posaren a disposició des jutje.

Pero resulta qu'aquest fulano per dins
es mencionat Centro se donava es nom
de Pep Noy, y ara molts creuen si éll es
en Pep Noy que tan entusiastament co-
labora demunt aquest setmanari, cosa
completament falsa, pues es tal Jordi no
ha fet més que fé publicá dues xerrima-
des que per cert dugueren bastant de ho.

Valga aquesta rectificació per conservá
es bon nom y bona conducta des nostro
colaboradó Pep Noy.

Aquellas bujerronas de se fábrica de
Can Padessot pereix que no les valen ets
avisos d'EN XERRIM.

Fa un parey de setmanas les darem sa
primera amonestació sobre qu'insultaven
un jove, tratantlo de pollo. allá ahont es
tant persona o més qu'ellas, y no fent
cas de lo que les diguerem, segueixen,
principalment una, insultant es jove es-
porlari.

Si vos agrada sa mostra
pupudes poreu segui.
pero alerta en tornarhi
que si saltau des cami
vos posarem a cavostra.

S'INSULTAT

Sa sessió des dimarts, que celebrá es
nostro Ajuntament va sé com ses de
sempre: una completa comedi.

El senyo Oliver proposá que ses ses-
sions enlloc de ferlés a las nou des ves-
pre, que se fessen a las deu des demati,
perque es vespre feya massa serena a tal
hora.

A lo que veim el senyo Oliver té pó
d'aplegá una pulmonia. ¡Pobre homo!
Mirau que si sa moria no podría aná a
dormi a sas sessions.

El senyo Frontera proposá que se fe-
ssin sas sessions a las deu des demati pe-
ro en diumenje.

El senyo Puig amb se veu de xeremia
digué que llevó era hora d'aná a l'ofici.

El senyo Frontera.—Idó qu'es fassin es
diumenjes decapvespre.

El senyo Puig.—Faltam a nes descans
dominical.

Es batle y es coaligats.—Idó enlloc de
ferles a las nou que se fassin a las set.

El senyo Puig.—A las set es hora de
sopá.

El senyo Frontera.—Vostés volen fe
sas sessions a las deu des demati perque
es públic no hey pogue assisti.

En Marroig (desde es públic).—Idó ja
que no mos hi volen men vaitx.

A la fi s'assunto quedá vuit días de-
munt sa taula.

Es Curial sa posá es capell y añá a re-
gá un planté de moneyatos, y llevó torná
entrá a sa sala de ses riefas.

El senyo Ozonas digué a nes President
que es Saitx a ses horas de feinas, se de-
dicava amb jent esterna a dins ses Ca-
ses de la Vila a trabais particulás polítcs.

Es saix digué qu'era mentida.

Es batle contestá que sen enteraría.

Sa tractaren asuntos de poc pés y per
final es batle digué si volian escoltá un
instant que los havia de mostrá una cosa
pero reservadement.

El senyo Ozonas digué que si no se po-
dia tractá a devant es públic éll no'hu vo-
lia escoltá. Llevó li demená si era contra-
bandol.

En panxa grossa.—Si senyo un contra-
bandol molt gros, pero grossissim.

EN XERRIM (per éll mateix).—¿Deu es
sé cap carta de s'atlot a?

No haguent res més per tractá es batle
contrabandista aixeca sa sessió y bonanit
si et colgas.

Senyo Directó: Vaitx lletji es seu nú-
mero penúltim, y referent a los des seus
candidats vaitx veure qu'encare quedave
una plassa vacant, y jo com a jefe des
partit *Balarum* havia pensat de que es
puesto que feita per omplí, l'ocupás en
Jaume Carxofe, de pes barrio de se font
de Sólle, y es d'aquets afectats a beure a-
nissat.

Esperant l'atmetrá entre ses filas des
seus respectables candidats se despedeix
de vosté es

JEPE PEROTINATE

Dijous de la setmana passada antes de
comensá es sèrmó hey havia es municipi-
pal *Corona* qu'amb uns edictes en se má
estave cercant es president d'es Censo E-
lectoral de sa Ciutat de Sólle, perque li
firmás es mencionats Edictes que los ha-
via d'aferrá a nes col-legis electorals.

Conegut es caracte de D. Mateu Co-
lóm (a) Reboua, suposá en *Corona* si se-
ria dins l'Iglesi, y com se tractave d'un
assunto urgent, li enviá recado per si vo-
lia sorti.

Ja heu crec, allá dedins trobaren el se-
nyó President, l'avisaren y sorti; es muni-
cipal en sos seus bons modals que té li va
dí si volia firmá ets Edictes, perqu'era co-
sa qu'anava depressa.

¿Sabeu que vá contestá D. Miguel Co-
lóm (a) Reboua? Idó que ja los firmaria
en sorti des sèrmó.

Muy requetebien, aixó son homos, ¿No
sabeu dimiti des càrrec de President des
Censo si vos agrade mes aná a senti ser-
mons que cumpil en ses vostras obliga-
cions?

Així heu fan tots aquells que no saben
atendre es carrec que desempenyan.

Mos diuen per cosa sèrta que a s'Al-
queria des Conte a *Can Rom*, avuy vespre
y dissapte que vé es mauristas donen un
banquete de gorra a tots ets electós.

¡Ell arribarán aquets polítcs per man-
tenirmós de gratis quinse días antes de
ses eleccions, just perque les dem es
vot!

Mos contan un parey de veinats des càr-
ré de la Creu:

Sas figaroleras, que fan feyna a n'aquest
carré, tot lo dia están fent truy cantant,
cridant, etc. y per lo tant meretjant tots
es veinats d'aquest pacific carré, sobre
tot a nes simpáticos y guapos sabatés, des
mateix carré.

Y els s'avisam que si no acabam de fé
renou anomenarem ses més truyoses pes
seu propi no m.

Ala idó figaroleras
ja que moveu tant de truy
vos ordenam desde avuy
que no sígueu renoveras

Sas eleccions d'aquest any, fan care d'
essé molt reñides, y així com es mauris-
tas no saben qu'es fan EN XERRIM, los vol-
doná un avis:

Y es qu'enguañ es torrent, está un poc
tapat y que per lo tant no hey podrán tí-
rá tan de vots com ets altres anys, pues
aavit estirá plé.

Un avis no costa res de dá y molt me-
nos de tenirló en conta.

Segons afirmá el senyo Ozonas a sa ses-
sió passada, varen essé trets de ses Casas
de la Vila dos llibres que nos poren treu-
ra y passaren una nit a dins es «Centro
Maurista».

Es nostro batle *ingor ava* tot aixó.

Li aconseyam per si no vol que torni
sotcehi aixó, que fassi amb sos llibres
lo que fan a *Can Penasso* amb sos guine-
vets, que los formen amb una cadena de
ferro perque no los sen duguen.

¡Y pensá qu'un temps a Sólle deixaven
sa clau a nes pañ!